

تسريع لوله گذاري تراشه با تجويز افدرین قبل از آتراکوريوم

مهدى مطلوب^۱، مهرافزا مير^۲، پرويز امرى^۱، يدالله صابری^۱، على بيژنی^۳

۱- استادیار گروه بیهوشی دانشگاه علوم پزشکی بابل ۲- متخصص بیهوشی ۳- پزشك عمومى

سابقه و هدف: مهم ترین وظیفه متخصص بیهوشی حصول یک راه هوایی مطمئن است که در بیماران اورژانسی با تزریق یک هوشبر وریدی مانند تیوپنتال سدیم و ساکسی نیل کولین، لوله گذاری تراشه با ۴۰ تا ۴۵ ثانیه تاخیر انجام گردد، ولی در مواردی که مصرف ساکسی نیل کولین ممنوع است، توسط فلج کننده های عضلانی غیر دپولاریزان مانند آتراکوریوم با یک تاخیر ۳-۵ دقیقه ای لوله گذاری تراشه انجام می شود. این مطالعه به منظور مقایسه اثر افدرین و آتراکوریوم در مقایسه با آتراکوریوم به تنهايی جهت کوتاه تر نمودن زمان لوله گذاری تراشه انجام شد.

مواد و روشها: تعداد ۱۰۰ بیمار با کلاس I انجمن متخصصین بیهوشی آمریکا، به طور تصادفی به دو گروه ۵۰ نفری تقسیم شدند. اینداکشن بیهوشی در هر دو گروه با تیوپنتال سدیم و سپس آتراکوریوم با دوز ۵mg/kg، به هر دو گروه تجویز شد. بیماران پس از شلی کامل عضلانی لوله گذاری شدند. بعد از تزریق پره مديکاسيون، در گروه مطالعه، افدرین با دوز ۷۰mg/kg و در گروه کنترل لوله گذاری تراشه ۳-۵ دقیقه بعد از تزریق آتراکوریوم انجام شد. فشارخون سیستولی و دیاستولی و تعداد ضربان قلب در زمانهای مختلف و کیفیت لوله گذاری در دو گروه ثبت و سپس داده ها مقایسه شدند.

یافته ها: میانگین سنی گروه مطالعه $26/3 \pm 10$ و در گروه کنترل $31/4 \pm 10$ سال بود. در گروه مطالعه تمام بیماران لوله گذاری تراشه در عرض ۲ دقیقه انجام شد. به دنبال القای بیهوشی کاهش فشارخون سیستولیک و دیاستولیک و افزایش ضربان قلب در هر دو گروه وجود داشت. اختلاف معنی داری بعد از لوله گذاری در دقیقه ۱ و ۵ و ج و داشت

(p<0.05). کیفیت لوله گذاری خیلی آسان و آسان در ۸۸٪ موارد مطالعه، و در ۹۶٪ گروه کنترل دیده شد که از نظر آماری معنی دار نبود.

نتیجه گیری: نتایج این بررسی نشان می دهد که فدرین منجر به کاهش زمان شروع اثر اتراکوریوم و لوله گذاری سریعتر بدون اثرات مضر شده است.

واژه های کلیدی: اینداکشن بیهوشی، لوله گذاری تراشه، افدرین، آتراکوریوم، تغییرات هودینامیک.

مجله دانشگاه علوم پزشکی بابل، دوره هشتم، شماره ۴، مرداد - شهریور ۱۳۸۵، صفحه ۵۶-۵۲

مقدمه

بروز بسیاری از عوارض مربوط به راه هوایی بخاره تاخیر در لوله گذاری می کاهد. در مواردی که سوکسینیل کولین منع مصرف دارد

در گروهی از بیماران سرعت برقراری راه هوایی مطمئن از اهمیت ویژه ای برخوردار بوده و از

جهت لوله گذاری زمان ۳-۵ دقیقه ای نیاز دارد و این مطالعه به منظور مدت زمان اثر شل کنندگی تجویز افدرین قبل از آتراکوریوم با آتراکوریوم به تنها یی انجام شد.

مواد و روشها

این مطالعه به روش کارآزمایی بالینی جهت مقایسه اثر افدرین قبل از آتراکوریوم و آتراکوریوم به تنها یی طی سالهای ۱۳۸۲-۸۴ در بیماران بسته شده در بیمارستان شهید بهشتی و یحیی نژاد بابل انجام شد. تمام بیماران در محدوده سنی ۱۵-۵۵ سال و در کلاس یک انجمن بیهوشی امریکا (ASA class I) بودند. افرادی که سابقه بیماری های زمینه ای مثل بیماریهای قلبی و عروقی، بیماری ریوی، دیابت و افزایش فشارخون داشتند از مطالعه حذف شدند. تمام بیماران با معاینه دهانی در کلاس یک از مالوپاتی قرار داشته اند. گروه مطالعه ۵۰ بیمار با شرایط فوق با دوز افدرین $70\text{ }\mu\text{g/kg}$ که ۵ ثانیه قبل از تزریق تیوپنتال داده شد و لوله گذاری بعد از ۲ دقیقه پس از آتراکوریوم انجام شد.

تمام بیماران مورد مطالعه در کلاس لارنگوسکوپی I و II قرار داشتند و لوله گذاری داخل تراشه توسط یک نفر انجام شد. در گروه

مانند سوتگی ها، یک روز پس از قطع نخاع و نوروپاتی دیابتی از شل کننده های نان دپولاریزان مثل آتراکوریوم استفاده می شود. متخصصین بیهوشی بخطاطر تاخیر در اثر شل کننده های نان دپولاریزان به دنبال یافتن روش مطمئنی هستند تا با دادن آتراکوریوم بتوانند بیماران را سریعتر شل و لوله گذاری نمایند. یکی از این روشها تجویز افدرین قبل از آتراکوریوم و لوله گذاری در عرض ۲ دقیقه می باشد (۱-۴). افدرین \blacksquare هزینه انجام این پژوهش در قالب طرح تحقیقاتی شماره ۱۳۸۳۱۶ از اعتبارات معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی بابل تامین شده است.

یک داروی سنتتیک غیر کاتکول لامینی با اثر غیر مستقیم که گیرنده های α و β آدرنرژیک را تحریک می کند اثرات فارماکولوژیک این دارو توسط آزاد شدن اندوژن نوراپی نفرین صورت می گیرد. افزایش فشارخون افدرین نسبت به اپی نفرین ۱۰ برابر طولانی تر و جریان خون کلیوی و احشایی توسط افدرین کاهش می یابد، نیمه عمر افدرین ۳-۶ ساعت بوده و باعث افزایش فشارخون و بردن ده قلبی میگردد (۵). از آنجاییکه تزریق آتراکوریوم برای شل کردن عضلات

بعد از لوله گذاری اندازه گیری و ثبت می شدند.

در پایان تمام اطلاعات مربوط به هر بیمار برای هر دو گروه مطالعه و کنترل بطور جداگانه ثبت و مقایسه شدند. تغییرات فشارخون سیستولیک و دیاستولیک در طول Repeated measurement و تغییرات کمی، t-test و بررسی به روش chi-square و تست دقیق فیشر مقایسه گردیدند و $p < 0.05$ معنی دار تلقی شد.

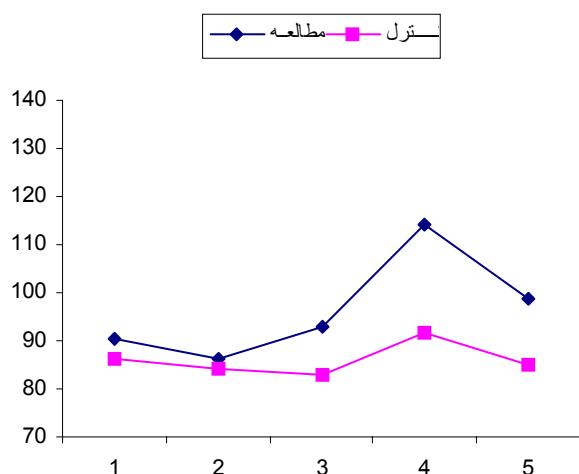
یافته ها

تام بیماران در گروه مطالعه و کنترل در مراحل ۳ و ۲ و ۱ (۱- بدو ورود به اتاق عمل ۲- بعد از تجویز پره میکاسیون ۳- بعد از تجویز دوز اینداسشن بیهوشی) دچار کاهش فشارخون سیستولی، دیاستولی و ضربان قلب شدند و در مراحل ۴ و ۵ (یک دقیقه بعد از لوله گذاری و ۵ دقیقه بعد از لوله گذاری) افزایش فشارخون سیستولی و دیاستولی و ضربان قلب در گروه مطالعه بیشتر از گروه کنترل بوده است ($p < 0.05$) (نمودار ۱ و جدول ۱). کیفیت لوله گذاری در گروه مطالعه موارد خیلی آسان و آسان و در گروه کنترل موارد خیلی

کنترل ۵۰ بیمار با شرایط فوق که به روش تزریق آنتراکوریوم و با تاخیر ۳-۵ دقیقه ای لوله گذاری شدند. ابتدا معاینه فیزیکی بیماران بصورت کامل خصوصاً معاینه راه هوایی جهت تعیین کلاس لارنگوسکوپی و کلاس مالوپاتی انجام و فشارخون و ضربان قلب بیماران ثبت گردید. پره میکاسیون در دو گروه مشابه بوده و شامل دیازپام 1mg/kg ، مورفین 0.1mg/kg ، متوكلوپرامید 1mg/kg ، لیدوکائین $1\mu\text{g/kg}$ و فنتانیل $1\mu\text{g/kg}$ بود. پس از پره میکاسیون و اندازه گیری فشارخون و ضربان قلب القای بیهوشی با نسدونال با دوز 5mg/kg انجام شد. در گروه اول (گروه مطالعه) افرین با دوز $70\mu\text{g/kg}$ به فاصله ۵ ثانیه قبل از تیوپنтал تزریق و سپس آتراکوریوم 0.6mg/kg تزریق شد و بعد از ۲ دقیقه تهویه با ماسک، لوله گذاری تراشه انجام گردید. در گروه دوم (گروه کنترل) حجم برابر با افرین نرمال سالین تزریق و اینداسشن با تیوپنтал سدیم و آتراکوریوم با 0.6mg/kg تزریق برای بیماران پس از ۴ دقیقه لوله گذاری داخل تراشه انجام گردید. در هر دو گروه علائم همودینامیک قبل از پره میکاسیون بعد از اینداسشن و ۱ و ۵ دقیقه

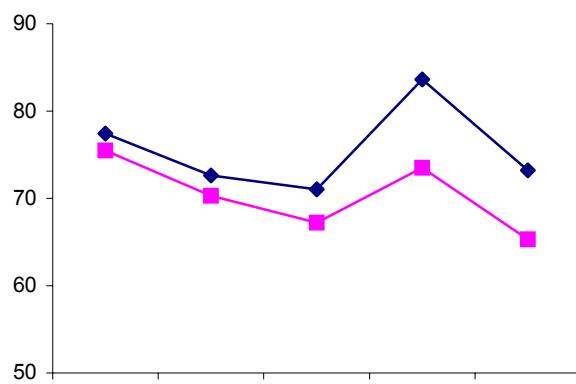
آسان و آسان ۹۶٪ بوده است و در گروه مطالعه لوله گذاری غیرمکن وجود نداشته است (جدول ۲). میانگین سنی بیماران در گروه مطالعه $۲۶/۳ \pm ۱۰$ و در گروه کنترل $۳۱/۴ \pm ۱۰$ سال بود. همه بیماران پس از پره مدیکاسیون و ایندکشن بیهوشی (۱، ۲، ۳) دچار کاهش فشارخون سیستولی، دیاستولی و ضربان قلب شدند که طبیعی است. افزایش فشارخون و ضربان قلب در گروه مطالعه در مرحله ۴ و ۵ (یک و ۵ دقیقه) بعد از لوله گذاری مشهود بوده و از نظر آماری نسبت به گروه کنترل اختلاف معنی داری وجود داشت ($p < 0.05$).

نمودار ۱. منحنی تغییرات فشارخون دیاستولی در دو گروه مطالعه و کنترل

نمودار ۲. منحنی تغییرات فشارخون سیستولی در دو گروه مطالعه و کنترل

ینامیک در دو گروه مطالعه و کنترل

مطالعه گروه کنترل

$P > 0.05$ ۱۲۲/۱۴±۱۶/۷۸ ۱۲۵±

$p > 0.05$ ۱۱۲/۵±۱۵/۶۲ ۱۱۴/۸±۱۷/۶۴

$p > 0.05$ ۱۰۶/۳۰±۱۵/۰۷ ۱۰۳/۸±۹/۸۷

$p < 0.05$ ۱۱۴/۹±۱۶/۴۹ ۱۳۵/۴±۲۱/۸۷

$p < 0.05$ ۱۰۳/۶۶±۱۲ ۱۱۲/۲±۱۱/۳

مطالعه گروه کنترل گروه مطالعه

$p > 0.05$ ۷۵/۴۶±۱۰/۱۱ ۷۷/۴۰±۱۰/۰۶

$p > 0.05$ ۷۰/۲۸±۸/۱۸ ۷۲/۶±۱۳/۲۲

فشارخون دیاستولی

۱

۲

۳

۴

۵

p<0.05	۶۷/۲±۷/۵۰	۷۱/۰۲±۸/۰۵	۳
p<0.05	۷۳/۵۰±۱۰/۲۶	۸۳/۶±۱۳/۰۶	۴
p<0.05	۶۵/۳±۷/۶	۷۳/۲±۸/۱۹	۵
P	گروه کنترل	گروه مطالعه	ضربان قلب
p>0.05	۸۶/۰۸±۱۵/۱۱	۹۰/۲۴±۱۱/۶	۱
p>0.05	۸۴/۱±۱۴/۰۹	۸۶/۱۴±۱۲/۰۲	۲
p<0.05	۸۲/۸۶±۱۲/۶۹	۹۲/۷۲±۱۱/۱۹	۳
P<0.05	۹۱/۴۶±۱۵/۴۲	۱۱۴/۰۶±۱۵/۱۵	۴
p<0.05	۸۵/۰۲±۱۵/۰۴	۹۸/۷۶±۱۱/۹۳	۵

در این مطالعه افدرین که یک داروی سیستیک غیر کاتکول آمینی با اثر غیر مستقیم می باشد اثر آتراکوریوم را سریعتر و لذا لوله گذاری تراشه را در گروه مطالعه به ۲ دقیقه کاهش داده است.

در مطالعاتی که بواسیله Alelt و Cisatracurium همکاران در سال ۲۰۰۰ با (۶) و Mounz و همکاران در سال ۱۹۹۷ با Rocuronium (۷) و همچنین Ovid و همکاران در سال ۲۰۰۳ با Vecuronium (۸) انجام شد افدرین منجر به تسريع اثر داروهای فوق و لذا باعث لوله گذاری تراشه در عرض ۲ دقیقه شده بود. داروهای فوق از دسته شل کننده های نان دپلاریزان بوده و آتراکوریوم نیز از همین دسته است. همچنین افدرین باعث تسريع در شروع اثر ساکسی نیل کولین و mivacurium شده است (۹).

که با نتایج مطالعه ما همخوانی دارد. حتی در یک سری از مطالعات لوله گذاری بدون مصرف شل کننده

پس از گذشت ۲ دقیقه از آتراکوریوم در گروه مطالعه و ۴ دقیقه پس از تزریق آتراکوریوم در گروه کنترل، لارنگوسکوپی و لوله گذاری تراشه انجام شد و کیفیت لوله گذاری تراشه در ۴ درجه

۱- خیلی آسان -۲- آسان -۳- تقریباً مشکل -۴- غیر ممکن درجه بندی شد (جدول ۲).

جدول ۲. کیفیت لوله گذاری در دو گروه مطالعه و کنترل

گذاری	تعداد (%)	مطالعه	کنترل	درجه لوله
(%۵۲) ۲۶	(%۶۳) ۳۲			۱
(%۴۴) ۲۲	(%۲۵) ۱۲			۲
(%۴) ۲	(%۱۲) ۶			۳
(۰) ۰	(۰) ۰			۴
(۱۰۰) ۵۰	(۱۰۰) ۵۰	جمع		

مطالعه دیگران نیز مطابق با نتیجه مطالعه ما بوده است(۱۲). کیفیت لوله گذاری نیز در دو گروه اختلاف معنی داری نداشته بود و بیماران در گروه مطالعه بدون عوارض ناخواسته در عرض ۲ دقیقه لوله گذاری شده اند. افردین با افزایش بروون ده قلبی و جریان خون عضله می توانند منجر به کوتاه تر شدن زمان در شروع اثر شل کنندگی عضلانی نان دپلاریزان گردد. افردین باعث افزایش (جریان خون عضله و بروون ده قلبی) در دوز 70mg/kg شده و بطور موثر از هیپوتانسیون ناشی از ایندکشن بیهوشی جلوگیری می کند(۱۳).

ما افردین را با دوز $70\mu\text{g/kg}$ بخاطر کاهش اثرات مضر احتمالی ۵ ثانیه قبل از دوز تیوپنtal مصرف نمودیم و آتراکوریوم را که یک شل کننده غیر دپولاریزان که در کلینیک بطور شایع استفاده می شود را انتخاب کردیم.

جریان عضله و بروون ده قلبی اندازه گیری نشد ولی احتمالاً افزایش متغیرها (ضربان قلب، فشارخون سیستولی، دیاستولی) ناشی از افردین، باعث افزایش در بروون قلبی و تسريع شروع اثر آتراکوریوم شده است و بعلاوه احتمالاً اثرات مستقیم افردین بر محل اتصال عصبی عضلانی را نمی توان

انجام شد که نظر به زور زدن بیمار و واکنش شدید به لوله گذاری علیرغم اینکه زمان تاثیر به حدود ۳۰ ثانیه کاهش یافته بود به هیچ وجه توصیه نشده است(۱۰). روش جایگزین دیگر برای کوتاه کردن زمان لوله گذاری روش priming است(۱۱ و ۱۰). میزان ضربان قلب پس از لوله گذاری در دو گروه افزایش یافت که در گروه مطالعه این افزایش بیشتر بوده است و این تغییرات معنی دار بوده که بخاطر اثر افردین، تحریک سپاتیک بخاطر لارنگوسکوپی و لوله گذاری تراشه بوده که این افزایش در گروه مطالعه بیشتر بوده و محدوده تغییرات از نظر بالینی قابل قبول می باشد.

همچنین کاهش فشارخون سیستولی و دیاستولی در دو گروه پس از دریافت داروهای پره مدیکاسیون و القاء بیهوشی مورد انتظار بوده که در گروه مطالعه این تغییرات کمتر بوده است و افزایش فشارخون در گروه مطالعه بعد از القاء بیهوشی واضح و بیشترین افزایش در یک دقیقه بعد از لوله گذاری ثبت گردیده است($p<0.05$) و این افزایش فشارخون سیستولی و دیاستولی از نظر بالینی در طیف قابل قبولی بوده و منجر به اختلالات همودینامیک نشده است. نتایج

گرانبهاست که SUCC کنtra اندیکه بوده و زمان کوتاهی برای لوله گذاری تراشه مدنظر باشد.

تقدیر و تشکر

بدينوسيله از زحمات آقاي دكتر بيژني جهت آناليز آماري و همچنين از سرکار خانم فاطمه بنار که در تهيه و تايپ متن و جداول و نمودارها تقبل زحمت نموده اند، سپاسگزاری مي گردد.

رد کرد. از آنجائیکه سوکسی نیل کولین داروی انتخابی برای لوله گذاری داخل تراشه می باشد ولی در مواردی که تجویز آن منوع است افردین + آتراکوریوم جایگزین مناسبی برای لوله گذاری در حداقل زمان ممکن باشد. بطور خلاصه نتیجه این مطالعه نشان داد که افردین منجر به کاهش زمان شروع اثر آتراکوریوم حداقل ۲ دقیقه بدون اثرات مضر در گروه مطالعه شده است این اثر زمانی

References

1. Lien CA, Blemont MR, Abalos A, et al. The cardiovascular effects and histamine releasing properties of 51W89 in patients receiving nitrous oxide/ opioid/ barbiturate anesthesia. Anesthesiology 1995; 82(5): 1131-8.
2. Stenlake JB, Waigh RD, Urwin J, Dewar GH, Coker GG. Atracurium: conception and inception. Br J Anaesth 1983; 55(suppl 1): 3-10.
3. Basta SJ, Savarese JJ, Ali HH, Moss J, Gionfriddo M. Histamine releasing potencies of atracurium, dimethyl tubocurarine and tubocurarine. Br J Anaesth 1983; 55(suppl 1): 105-6.
4. Wastila WB, Maehr RB, Turner GL, Hill DA, Savarese JJ. Comparative pharmacology of ciatracurium (51W89), atracurium and five isomers in cats. Anesthesiology 1996; 85(1): 169-77.
5. Martindale W. The complete drug reference, edited by Parfitt K, 32nd ed, Pharmaceutical Press 1999; pp: 1059-60.
6. Alert F, Hans P, Bitar Y, et al. Effets of ephedrine on the onset time of neuromuscular block and intubating conditions after cisatracurium: preliminary result. Acta Anesthesiol Belg 2000; 51(3): 167-71.
7. Munoz HR, Gonzalez AG, Dangnino JA, Gonzalez JA, Perez AE. The effect of ephedrine on the onset time of rocuronium. Anesth Analg 1997; 85(2): 437-40.
8. Kim KS, Cheong MA, Jeon JW, Lee JH, Shim JC. The dose effect of ephedrine on the onset time of vecuronium. Anesth Analg 2003; 96(4): 1042-6.
9. Ganidagli S, Cengiz M, Baysal Z. Effect of ephedrine on the onset time of succinylcholine. Acta Anaesthesiol Scand 2004; 48(10): 1306-9.
10. Miller RD. The priming principle. Anesthesiology 1985; 62(4): 381-2.

11. Naguib M. Different priming techniques, including mivacurium, accelerate the onset of rocuronium. Can J Anaesth 1994; 41(10): 902-7.
12. EL Beheiry H, Kim J, Milne B, Seegobin R. Prophylaxis against the systemic hypotension induced by propofol during rapid sequence intubation. Can J Anaesth 1995; 42(10): 875-8.
13. We Pierre Y, Cohen Y. Action vascular of ephedrine on the muscular of mesenteric. Arch Int Pharmacodyn 1970; 185: 34-46.

*آدرس نویسنده مسئول: بابل، بیمارستان شهید بهشتی، گروه بیهوشی، تلفن:

۰۱۱-۲۲۵۲۰۷۱-۴

m.matlob@yahoo.com